

Forfatter: M., Peder Cs.

Titel: BREV TIL: Maren FRA: M., Peder Cs. (1849-05-30)

Citation: M., Peder Cs.: "BREV TIL: Maren FRA: M., Peder Cs. (1849-05-30)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 126. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000062.pdf>
(tilgået 21. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

M., Peder Cs., *Breve fra danske Krigsmænd,*

Peder Cs. M. til sin Veninde Maren.

Laaland.

Sønderborg 30 Mai 1849.

Min egen Ven!

Dit Brev af 27de April har jeg rigtig modtaget, med Glæde kan jeg just ikke sige, da jeg fik læst det, da jeg hørde at Du havde været syg. Du kommer til, lille Maren, at gaae ud til Rasmussen og see at I to Skræddere kan kurere hverandre, nei jeg og Madam Rasmussen vi ere to anderledes Gutter, nu leers. 127Du vel lidt, men Madam Rasmussen kjender mig, og veed jeg kan ikke dye mine Komerser. Du er vel næsten vred paa mig for jeg har ikke skrevet før, men jeg har aldeles ingen Tid havt; naar vi har gaaet en 3 Miils Vei, kan Du nok vide, kjære Ven, hvor Lysteu er, hverken til det Ene eller til det Andet. Igaar kom jeg af Vagt og idag har jeg været paa Arbeide ved Batterierne, men vi blev lidt tidlig færdig, derfor jeg nu med Lyst griber til Pennen for at lade Dig Kjære vide, at jeg er rask, som er det bedste Gode og Glæde man kan tilmelde sine Venner i denne Tid, naar man med det Samme kan spørge det Samme fra Eder alle igjen. Vi maae rigtignok døie meget mange Gange, men det gjør os ikke noget, Klæderne kommer vi aldrig af, men maae bestandig ligge i Halm, det maa næsten være møisomt at komme af Klæderne, men nu er vi saa godt vant til det, saa vi soner saa sødt, som vi laae i vor Moders Dragkistesuffe. Noget godt kan jeg ikke fortælle Dig min Ven, thi her bliver lavet Batterier baade af Tydskerne og os, som om Krigen aldrig skal faae Ende, saaledes bliver her muret og gravet.

Christi Himmelfartsdag saae det meget farligt ud for os; vi var i Forpostkjæden, og vi er jo ikke længer fra Tydskerne end et godt Bøsseskud. Da Klokken var 5 om Eftermiddagen, skulde vi løses af; Tybskerne løste af præcis Klokken 4; deres den nye Vagt var aldrig saasart kommet, førend der som et Kanonskud ud til en af vore Kanonbaade, men saa skulde Du høre med Kanoner, Bomber, Granater, Kardætsier. Fjerde Batallion løste os af; men vi var ret i en stor Fare, vi vare udsatte baade for vore egne Kugler og de Tybskes; de kastede den ene Bombe efter den anden efter os, men Gud holdt sin Haand over os. Da vi kom paa Broen over til Sønderborg, kom der 3 paa eengang, men faldt i Vandet en 50 Alen fra os; og Vandet maatte i Veiret som den høieste Mast; i samme Øieblik kom en Bombe, sprang ikke længere end 4 Alen fra . Broen; vi var da aldrig saa gesvint kommet over Broen, førend en Bombe faldt midt paa den og knak den midt over; der var vores Batallion ret i Knide, men meget heldige alle. Det vars. 128rasende at høre fra Klokken 5 til omtrent 7, ikke et Geværskud der blev løsnet; en Bombe faldt imellem 4de Liniebatallion, men kun en Karl og en Hest kom til Skade; men her blev jo nogle Huse masakreret i Sønderborg, Folk skytter ud af Byen og veed ikke, om de tør være her, Slutningen bliver vel at de sætter Ild paa Sønberborg. O gid vi havde en gob Ende paa den Krig, og vi kunde komme hjern til Eder kjære, saa vil vores Glæde vaagne. Vil Du nu hilse Anton, lille Ven Maren, naar han kommer ud i Kjækkenet til Dig, fra mig; jeg har talt med Løitnant D., han bad mig hilse lille Anton og dem alle fra ham, han gav mig 2 & jeg skulde drikke hans Skaal; jo Tak, sagde jeg; da jeg kom hjem, sagde jeg til en af mine bedste Kammerater, følg med mig; han vidste ikke hvad han skulde; jeg sagde 2 Glas Punsch; saa klinkede vi, jeg sagde længe leve Anton D., dernæft Løitnant D. og den hele Familie i Fryd og Glæde. Hvorfor siger Du det; jo han har givet mig Penge at jeg skal drikke hans Skaal, og i den Familie er jeg som hjemme, naar jeg er i Kjøbenhavn, Anton er min Legekammerat og Familien, veed jeg, kan godt lide mig, hilset fra mig

Peber Cs. M.